

Mănăstirea Bisericani

La mică distanță de orașul Piatra Neamț, pe un platou înconjurat de culmi muntoase ce poartă numele pustnicilor ce i-au locuit, apărată de păduri seculare de stejar, se află mănăstirea Bisericani, lăcaș important în istoria bisericească a Moldovei.

Începuturile așezământului le găsim în a doua jumătate a secolului al XV-lea când un grup de călugări sihaștri, în frunte cu Cuviosul Iosif au venit din Țara Sfântă, de pe valea Iordanului, și au ridicat aici o biserică de lemn. După o perioadă mai grea, în care turcii și tătarii au tulburat liniștea locului prădând și incendiind biserică, monahii au hotărât să plece în Muntele Athos.

Pornind într-una din zile spre locul hotărât au fost oprți din drum de către însăși Maica Domnului care li s-a arătat în chip minunat dintr-un trunchi de copac, spunându-le: "*Nu plecați, și aceasta este grădina mea!*" Înfricoșați de această arătare, cuvioșii părinți au dat ascultare poruncii și

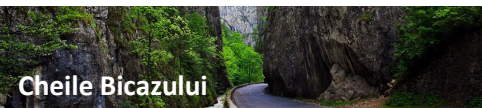
au rămas unde erau, iar în stejarul în care s-a săvârșit minunea cuviosul Iosif a așezat o iconiță a Maicii Domnului.

Impresionați fiind de această minune, voievozii Moldovei, începând cu Ștefan cel Mare, au ajutat pe rând la dezvoltarea acestui lăcaș, construindu-se o biserică de piatră, chilii, trapeză cu pivnițe și ziduri de apărare. Astfel la începutul secolului al XVIII-lea Mănăstirea Bisericani se numără printre cele mai importante așezăminte monahale din Moldova, fiind printre puținele de pe Valea Bistriței consemnate de către Dimitrie Cantemir pe harta pe care a întocmit-o.

Pe locul unde s-a arătat Maica Domnului s-a construit un paraclis cu hramul "Acoperământul Maicii Domnului" unde se află și trunchiul stejarului. Acesta a fost tăiat în 1968 de regimul comunist datorită oamenilor care veneau în număr mare să vadă icoana făcătoare de minuni din vestitul copac.

Lacul Roșu

Cheile Bicazului

Cheile Bicazului reprezintă o zonă geografică deosebit de pitorească din România situată în partea centrală a Munților Hășmaș. Având o lungime de peste 6 km, Cheile au fost formate de râul Bicaz și fac legătura între Transilvania și Moldova.

Lacul Roșu este un lac de baraj natural format în 1837, la poalele Muntelui

Hășmașul Mare, în apropierea Cheilor Bicazului. Numele său provine de la Pârâul Roșu care traversează straturi de culoare roșie cu oxizi și hidroxizi de fier. Împrejurimile lacului au un microclimat plăcut, deosebit de benefic pentru tratarea stărilor de extenuare fizică și psihică, insomnii, neurastenii.

Parohia Poienița „Sf. Arh. Mihail și Gavriil”

4 Octombrie
2014

Mănăstirea Bistrița

Mănăstirea Horaia

PELERINAJ ÎN NEAMȚ

Lacul Roșu

Mănăstirea Bisericani

Cheile Bicazului

Mănăstirea Horaița

În prima jumătate a secolului al XIX-lea, între anii 1822-1824, cuviosul părinte Irinarh Roseti ridică prima biserică din lemn a mănăstirii Horaița cu hramul "Pogorârea Sfântului Duh". Denumirea mănăstirii Horaița este dată de la numele proprietarilor de pământ în stăpânirea cărora se afla comuna Crăcăoani.

Actuala biserică a mănăstirii a fost construită în timpul starețului Ermoghen Buhuș între anii 1848-1867 și sfințită de către mitropolitul Moldovei – Calinic Miclescu. La construcția bisericii au contribuit și domnitorii Grigorie Alexandru Ghica și Alexandru Ioan Cuza.

Biserica de la mănăstirea Horaița este unică din punct de vedere architectural pentru că prezintă elemente din arhitectura romano-bizantină, dar și influențe rusești surprinse în numărul și configurația celor 8 turlle. Biserica are 30 de metri lungime, 17 metri lățime și 20 de metri înălțime. Zidurile acesteia cu o grosime de 1.6 – 4 metri sunt construite din piatră, iar bolțile sunt din cărămidă.

Pictura din interiorul bisericii de la Horaița a fost executată în stil neobizantin, pe un fond cărămiziu de către Mihai Chiuaru cu ucenicii săi, între anii 1988-1993.

Cea mai de preț podoabă a acestei mănăstiri o reprezintă Icoana Maicii Domnu-

Lui "Izbăvitoare de secetă" – făcătoare de minuni, care a fost realizată în prima jumătate a secolului al XVIII-lea, apoi îmbrăcată în argint în a doua jumătate a secolului al XIX-lea și provine din biserică de lemn a Horaiței.

Complexul monahal de la Horaița mai cuprinde pe latura nordică Paraclisul Sfântului Ierarh Nicolae construit între anii 1850-1852 și Turnul clopotniță construit între anii 1853-1855 care poartă hramul mănăstirii "Pogorârea Duhului Sfânt". Restul clădirilor care se afla aici au fost construite după 1920.

Mănăstirea Horaița împreună cu Schitul Horăicioara, așezate într-un loc binecuvântat de Dumnezeu, continuă tradiția vrednicilor înaintași împletind armonios ascultarea, isihamul, rugăciunea și munca.

Mănăstirea Bistrița

Mănăstirea Bistrița din județul Neamț se află în satul Bistrița, comuna **Alexandru cel Bun** și a fost zidită înainte de anul 1407 (prima atestare documentară) de către domnitorul Alexandru cel Bun al Moldovei (1400-1432) (*foto 1*), care a înzestrat-o cu sate, moșii și odoare scumpe. În anul 1498, **Ștefan cel Mare** a zidit un turn clopotniță, cu paraclis, închinat Sfântului Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, cu o pictură în frescă de o mare valoare artistică și iconografică, care se păstrează până astăzi. În 1546, **Petru Rareș** a renovat mănăstirea și a construit un zid împrejurul ei. Tot el i-a dăruit satul Mojeștii cu tot cu venitul produs de acesta. La 1554, **Alexandru Lăpușneanu** a renovat mănăstirea complet.

Este zidită în stil bizantin, bogat ornată, având ușa de la intrare păstrată din momentul construirii fiind lucrată cu multă artă.

Cel mai de preț odor cu care și-a înzestrat Alexandru cel Bun ctitoria sa, Mănăstirea Bistrița, a fost **icoana Sfintei Ana** (*foto 2*), păstrată cu sfințenie până astăzi și cinstită cu multă evlavie de credincioșii creștini. După tradiție, această icoană ar fi fost dată ca „dar de patron” Doamnei

Ana, soția lui Alexandru cel Bun, de către împărăteasa Irena (Ana), soția împăratului bizantin Manuil al II-lea Paleologul (1391-1425) și de Patriarhul Matei, ai Constantinopolului, în 1401.

În biserica mănăstirii sunt înmormânați: **Alexandru cel Bun**, soția lui **Ana**, **Alexandru**, fiul lui Ștefan cel Mare, **Chiajna**, soția lui Ștefan Lăcustă și **Anastasia**, Mitropolitul Sucevei.

Mănăstirea Bistrița este locul în care a fost creat unul dintre cele mai vechi monumente ale culturii medievale românești: **Pomelnicul de la Bistrița**. Acest pomelnic oferă cele mai interesante despre începutul istoriei voievodale și bisericești din Moldova.

